

Indiscreció

Conxa Monràs

En les aigües d'un vell llac, hi brillava la lluna,
Que enriolada mirava com una parella amb èxtasi es besava.

Ja anava a esclafir una rialla, quan l'ocella prengué la volada
Seguint l'ocellet a sa companya deixant a la lluna burlada.

La feliç parella buscà un raconet en un rústic i solitari pallar
I allà tots dos bo i fent son niuet, amor etern es varen jurar;
I la lluna avergonyida de ser indiscreció,
girà el cap, posà la cara llarga i es quedà mirant vers l'horitzó.

MONRÀS I SERRA, Conxa: *Quadern poètic*. (Obra inèdita)